

ПОРТРЕТ НАЈБОЉЕГ ДРУГА

Тешко је описати драгу особу, поготово што после извесног времена више ни не опажате његов лик, видите само оно што га чини а то је његов карактер.

Имао сам више најбољих пријатеља у животу али временом се људи удаље, остали су са оним истим квалитетима који су их одувек красили, али су је живот или околности одвели даље. И увек један добар пријатељ мења другог, тако да могу рећи да сам имао ту срећу да место најбољег пријатеља у мом животу никад није било упражњено. Сада је то Марко. Кад бих се баш потрудио да га опишем физицки, држао бих се грубог описа јер не могу рећи да га вреднујем због његовог изгледа. Има тамно смеђу косу, готово црну, ошишану као и код већине мушкараца. То је само обицна мушка фризура. Нос малчице накривљен, ломљен једном на кошаркаском терену где смо проводили највећи део времена. Уста као и свака друга, окружена ретком брадом никад доволно дугачком да покаже његове године. Чини ми се да су очи и осмех оно што ћу увек памтити, плаве разигране очи и широк осмех. Мало већи зуби, али бели и правилно поређани, саврсено се уклапају у карактер овог буцка. Тако је, мало је крупнији али то има своје предности кад у одмеравању снага он стане иза ваших ледја и брани вашу страну.

Не питајте ме пуно о његовом изгледу, препознаћете га јер се око њега људи увек окупљају и смеју. Познаћете га по ведром духу и широком осмеху и мени који је увек са њим у друштву. Мислим да је он за сада најбољи друг икад.

(скраћено)

преузето са <http://www.pismeni.com/sastav-portret-najboljeg-druga/>